

Apelācijas sūdzībā tiek pārņemts, ka pārsūdzētajā rīkojumā esot kļūdaini piemērotas tiesības, jo prasība atzīta par nepieņemamu, pamatojoties uz to, ka [lēmums] apelācijas sūdzības iesniedzēju sabiedrību neskarot tieši. Pretēji rīkojumā apgalvotajam ar Lēmumu 2006/613 pašu par sevi un automātiski valstīm katrā ziņā tiek uzlikts pienākums par Kopienas nozīmes teritorijām (KNT) noteiktajās teritorijās, vienā no kurām atrodas arī lauku saimniecība "Las Cuerdas", piemērot aizsardzības noteikumus, kas katrā ziņā sašaurina to izmantošanas iespējas, mazinot to ienesīgumu un pārdošanas vērtību. Dalībvalstīm ir ieskatu brīvība attiecībā uz šo pasākumu satura precizēšanu, nevis jautājumā par to, vai šā veida pasākumus piemēro vai nepiemēro lauku saimniecībām, un tādēļ šis ieskatu brīvības esamība neizslēdz lēmuma tiešo iedarbību uz apelācijas sūdzības iesniedzējas sabiedrības tiesisko stāvokli.

(¹) OV L 259, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 14. novembrī iesniegusi Zviedrijas Karaliste par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašināta sastāvā) 2008. gada 9. septembra spriedumu lietā T-403/05 MyTravel Group plc/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Zviedrijas Karaliste (pārstāvji — K. Petrowska, A. Falk un S. Johannesson)

Pārējie lietas dalībnieki: MyTravel Group plc, Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. septembra sprieduma lietā T-403/05 (¹) rezolūtivo daļu;

— atcelt Komisijas 2005. gada 5. septembra Lēmumu (D(2005) 8461) atbilstoši My Travel Group plc prasījumiem Pirmās instances tiesā — daļā, kurā atteikta piekļuve Komisijas ziņojumam un citiem sagatavojošiem dokumentiem,

— atcelt Komisijas 2005. gada 12. oktobra Lēmumu (D(2005) 9763) atbilstoši My Travel Group plc prasījumiem

Pirmās instances tiesā — daļā, kurā atteikta piekļuve citiem Komisijas iekšējiem dokumentiem, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt Zviedrijas Karalistes tiesāšanās izdevumus Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

- Atklātības principam un tiesībām piekļūt iestāžu dokumentiem ir liela nozīme visu iestāžu darbībā, un attiecīgi, arī administratīvajā procesā iestādē. Pārskatāmības regulas 2. panta 3. punktā ir paredzēts, ka regula attiecas uz visiem iestāžu dokumentiem, proti, tās sagatavotajiem vai tās saņemtajiem un tās rīcībā esošajiem dokumentiem saistība ar visām Eiropas Savienības darbības jomām. Tomēr Pirmās instances tiesas argumentācija galvenajā jautājumā nozīmē, ka attiecībā uz iekšējiem dokumentiem administratīvajā jomā būtu jāievēro vispārējā konfidencialitātes prasība. Tas neatbilst iespējami plašākas atklātības principam.
- Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesas argumentācija attiecībā uz pirmo Lēmumu — saistībā ar ziņojumu un ar to saistītajiem dokumentiem — nozīmē, ka Komisijai nebija jāizvērtē jautājums par katra individuālā dokumenta satura publiskošanu un nebija jāizvērtē ziņojumā un pārējos dokumentos ietvertās informācijas sensitīvais raksturs, bet, gluži pretēji, tā rīkojās pareizi, pamatojot publiskošanas atteikumu ar to, ka citādi amatpersonas nevarētu brīvi paust savu viedokli. Pamatojoties uz Pirmās instances tiesas vispārējo argumentāciju par dokumenta autora viedokļa brīvības aizsardzību, nav iespējams izlemt, kādos gadījumos iekšējo dokumentu vispār varētu publicēt.
- Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa attiecībā uz otro Lēmumu — par citiem lietas materiālos esošajiem dokumentiem — arī nav atbalstījusi pamata prasību veikt izvērtējumu, lai noteiktu, vai katra individuālā dokumenta saturs ir tik sensitīvs, ka tā publiskošana būtiski kaitētu lēmumu pieņemšanas procesam. Pirmās instances tiesas vispārējā argumentācija būtībā ir tāda, ka Komisijas amatpersonām nebūtu iespējams brīvi komunicēt, ja informācija, kas nav ietverta galīgajā lēmumā, tiktu publicēta. Pamatojoties uz šādu argumentāciju nav jāveic nekāds izvērtējums, lai noteiktu, vai konkrētā dokumenta saturs ir tik sensitīvs, ka publiskošana kaitētu lēmumu pieņemšanas procesam.
- Apelācijas sūdzības iesniedzējs vēlas zināt, vai uzklaušanās amatpersonas ziņojums un Konkurences ģenerāldirektorāta piezīmes Padomdevēju komitejai var reāli uzskatīt par dokumentiem, kas sagatavoti iekšējai lietošanai un kuriem tādēļ ir jānodrošina slepenība, pamatojoties uz noteikumu par iekšējā lēmuma pieņemšanas procesa dokumentu aizsardzību.

5. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesas argumentācija attiecībā uz Juridiskā dienesta atzinumiem atšķiras no Pirmās instances tiesas sprieduma lietā Turco. Pat, ja izskatāmā lieta neattiecas uz likumdošanu, arī šajā lietā acīmredzami ir jāveic izvērtējums, pamatojoties uz atzinumu saturu. Fakts, ka iepriekšējā lēmuma tiesiskumu var apstrīdēt, pats par sevi nav iemesls, lai nepublicētu dokumentu — drīzāk gluži pretēji. Informācijas neesamība pati par sevi var izraisīt šaubas par konkrētā lēmuma tiesiskumu un lēmuma pieņemšanas procesa likumību kopumā. Šaubu rašanās iespēju varētu novērst arī tad, ja Komisija lēmumā skaidri norādītu iemeslus, kādēļ tā izvēlējās risinājumu, kuru Juridiskais dienests ieteica neizmantot. Argumentam, ka Juridiskais dienests būtu vairāk diskrets un piesardzīgs, nav nekāda pamata, tāpat kā Pirmās instances tiesas argumentiem attiecībā uz pārējiem dokumentiem. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka arguments, ka Juridiskajam dienestam būtu grūti tiesā aizstāvēt atšķirīgu nostāju, ir izklāstīts pārlietu vispārīgi, lai būtu saskatāms, ka pastāv saprātīgi paredzams un nevis tikai hipotētisks risks.

6. Apelācijas sūdzības iesniedzēja nešaubās par to, ka liela konkrēto dokumentu satura daļa var būt sensitīva un ka tai jāturpina būt konfidencialai. Tomēr šāds secinājums saskaņā ar judikatūru ir jāpamato ar specifisku un individuālu izvērtējumu, lai noteiktu, vai dokumenta satura publicēšana varētu izraisīt būtisku kaitējumu aizsargājamajām interesēm.

7. Attiecībā uz amatpersonu viedokļa brīvību apelācijas sūdzības iesniedzējs vēlas uzsvērt, ka ierēdnim ir jāveic ar dienestu saistītie pienākumi un tie ir jāveic atbilstoši Eiropas Kopienų iestādēs nodarbināto ierēdņu Civildienesta noteikumiem. Fakts, ka sabiedrībai ir tiesības pārbaudīt darbību, nav pieņemams iemesls, lai ierēdnis neveiktu pienācīgu savu pienākumu izpildi.

8. Uzņēmumam, kas ir uzņēmumu koncentrācijas darījuma dalībnieks, tāpat kā ikvienam Eiropas Savienības pilsonim vai komercsabiedrībai ar juridisko adresi ikvienā Eiropas Savienības vietā, ir tiesības būt informētam par dokumentu, pat ja dokumentā ietvertā informācija ir konfidenciala nolūkā aizsargāt iekšējo lēmumu pieņemšanas procesu — ja tomēr pastāv primāras sabiedrības intereses, lai dokuments tiktu publicēts. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka MyTravel izvīzītie argumenti varētu ticami būt šādas sabiedrības intereses un tos nevarētu noraidīt bez iepriekšēja izvērtējuma — kā to izdarīja Pirmās instances tiesa —, vienīgi izvērtējot apelācijas sūdzības iesniedzējas personīgās intereses. Prasītājam šajā sakarā nav pienākums ne kaut ko lūgt, ne pierādīt; drīzāk tas ir iestādes pienākums — izvērtēt, vai lietā ir primāras sabiedrības intereses.

9. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa savā nolēmumā nav ņēmusi vērā Kopienų tiesības un nav pareizi piemērojusi Pārskatāmības regulas 4. panta 2. punktu un 4. panta 3. punkta otro daļu.

10. Jebkurā gadījumā ir iespējams, ka atsevišķas dokumenta daļas varētu publicēt saskaņā ar Pārskatāmības regulas 4. panta 6. punkta noteikumiem par daļēju publicēšanu.

(¹) OV C 272, 18. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instance tiesas (piektā palāta) 2008. gada 24. septembra spriedumu lietā T-248/05 HUP Usługi Polska sp. z o.o. (iepriekš HP Temporärpersonalgesellschaft mbH)/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Manpower, Inc. 2008. gada 27. novembrī iesniegusi HUP Usługi Polsk sp. z o.o. (iepriekš HP Temporärpersonalgesellschaft mbH)

(Lieta C-520/08)

(2009/C 55/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (iepriekš HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (pārstāvis — M. Ciresa, Rechtsanwalt)

Citi lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Manpower, Inc.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ar Pirmās instances tiesas spriedumu ir pārkāpts Padomes Regulas Nr. 40/94 par Kopienų preču zīmi 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kā arī 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 7. panta 1. punkta g) apakšpunkts.